

ved det kongelige Teater faa Skuespillere og Funktionærer Fribilletter, ligeledes Ministeriets og Rigsdagens Medlemmer, forhenværende Skuespillere og andre forhenværende Funktionærer. Listen fremviser endvidere, at der i meget stor Udstrækning er tildelt Fribilletter ikke alene til den Del af Pressen, der virkelig bringer Teateranmeldelser, men ogsaa til den Del, der ikke bringer Teateranmeldelser. Ogsaa den udenlandske Presses Korrespondenter faa Fribilletter, ja, der er endogsaa udenlandske Blade, der have flere Korrespondenter, som faa Fribilletter. Ogsaa Funktionærernes Slægtninge have Adgang til Teatret. Endvidere have nogle Legatstiftere Fribilletter, og ligeledes Forretningsmænd, som have drevet en eller anden Forretning sammen med Teatret. Da Udvalget saa hele denne Liste, stod det os alle klart, at det var et saa betydeligt Antal Fribilletter, der stilledes til Raadighed, at det absolut maatte indvirke paa Teatrets finansielle Status. Vi fandt det betænkeligt, at der uddeles en saadan Mængde Fribilletter ved det kongelige Teater, som Tilfældet er, og Udvalget søgte Forhandling med Kultusministeren om at faa Indskrænkning heri. Under denne Forhandling tilsagde Udvalget Ministeren, at vi Rigsdagsmænd eller Folketingsmænd i alt Fald — thi vi kunne jo ikke tale paa andres Vegne end paa de Partiers Vegne i Folketinget, som vi repræsenterer — vare villige til at give Afkald paa vore Fribilletter, naar vi kunne faa Sagen tilfredsstillende ordnet. Og den Ordning, der var mest Stemning for i Udvalget, var den, at give Fribilletter til Skuespillerne, som jo have Nytte af at komme til at se Stykker, hvoraf de kunne lære noget. De skulle altsaa have Adgang til de Skuespillerloger, der findes. Dernæst mente man at ville give Pressen Adgang, for saa vidt den bringer Teateranmeldelser, og at give en Forfatter Adgang, som skriver Stykker, der blive opførte paa Teatret, men derimod at udelukke, om jeg saa maa sige, alle uvedkommende fra at faa Fribilletter. Der siges nok, at det gør ikke saa meget med de Fribilletter, fordi en stor Del af dem afhentes om Eftermiddagen efter Kl. 5, saa at der gives det øvrige Publikum Adgang til at købe Billetter, og for saa vidt taber Teatret ikke saa meget derved, idet det sandsynligvis ikke vilde have faaet udsolgt alligevel. Men det tror jeg er en Misforstaaelse, der ligger til Grund for den Betragtning. Sagen er den, at man indskrænker sin Kundekreds betydeligt ved at

stille en hel Mængde Fribilletter til Raadighed, som kunne afhentes efter et vist Klokkeslet. Naar Folk vide, at de have Fribillet efter Kl. 5, er der ikke megen Fristelse for dem til at købe Billet til det kongelige Teater før den Tid. Jeg tror, at Fribilletsystemet i saa udstrakt Grad, som Tilfældet er, er en Kræftskade for det kongelige Teaters finansielle Status. Derfor vil jeg meget henstille til Ministeren, at vi ved en Forhandling fik en anden Ordning paa denne Sag. Udvalget har ogsaa gjort Forsøg derpaa, men Ministeren var ikke villig til at træffe nogen som helst Aftale og mente ikke, at han i nogen som helst betydelig Grad kunde gribe ind paa dette Omraade, og saaledes er der ikke kommet noget ud af den Forhandling, der førtes i Udvalget om dette Spørgsmaal.

Det næste Spørgsmaal, jeg vil omtale, findes paa Bilag Nr. 63. Det angaar Lærernes Anciennitetsforhold. Spørgsmaalet har ikke faaet Udtryk ved noget Ændringsforslag paa Finansloven, men derfor bør Tinget alligevel gøre sig bekendt med dette Bilag, thi det kan ske, at vi til næste Aar finde Forslag paa Tillægsbevillingen angaaende dette Forhold. Efter Indførelsen af den ny Skolelov den 1ste Januar dette Aar er det nødvendigt at undersøge alle de fast ansatte Læreres Enkeforsørgelsesforhold. Meningen med Skoleloven var jo at forbedre Lønningerne, og disse ere da ogsaa for en stor Del blevne forbedrede, navnlig for de Lærere, der have været ansatte i længere Tid. Men efter Lønningsforbedringen maa Enkeforsørgelsesforholdet ordnes, idet der maa tegnes en større Overlevelserente, der svarer til den forbedrede Lønning. Imidlertid maa, forinden det kan ske, alle Anciennitetsforholdene undersøges, og det vil tage nogen Tid. Ministeriet skal have nogen Tid, inden denne Beregning kan finde Sted, og Enkeforsørgelsen kan derfor ikke blive bragt i Orden før i Aarets Løb, og maaske vil endogsaa største Delen af Aaret løbe ud, inden det er bragt i Orden over det hele. Nu er det jo muligt i enkelte Tilfælde, at en Mand kan afgaa ved Døden, inden Sagen for hans Vedkommende er bragt i Orden, og vedkommende Enke vil da lide et Tab. Ministeriet henstiller derfor til Rigsdagen, om man ikke paa Forhaand vilde tilsige en saadan eventuel Enke en forhøjet Understøttelse af Statskassen. Det vil jo ikke spille nogen større Rolle for Staten, det vil kun komme til at dreje sig om nogle faa Kroner, men for en saadan Enke kan det jo nok komme til